

af den meget høje Afgift, der her blev Spørgsmaal om at svare. Her er der Tale om en betydelig lempeligere Afgift. Der er altsaa ikke ganske den samme Grund til at give denne Lempelse her, og da jeg har været af den Mening, at Lempelsen, saaledes som den er sat ind af dette høje Ting ved anden Behandling, allerede var noget for stærk, ser jeg altsaa helst, at dette Forslag her udstemmes, om end jeg, som sagt, ikke kan gaa imod det med nogen meget stor Styrke.

Ændringsforslaget under Nr. 2, der er stillet af et Flertal, kan jeg i Henhold til mine Udtalelser ved Forslagets anden Behandling tiltræde. Jeg kan derimod ikke være enig med det ærede Medlem, som motiverede det (Dalsgaard), i den Forudsætning, at hvis denne Ændring bliver forkastet, hvis altsaa den Regel bliver staaende, som man her ønsker at lade udgaa af Loven, skulde man alligevel kunne slippe for Gebyr for Udsettelse af Tinglæsningsanmærkninger. Thi hvis Bestemmelsen bliver staaende, som den staar, synes jeg ikke, at den kan fortolkes anderledes end, at der er at svare Gebyr, ikke for Indførelse af Retsanmærkninger, men vel for Udsettelse af dem. Hvis Ændringsforslaget bliver forkastet, vil der altsaa efter den her givne Regel blive et Gebyr for Udsettelse af Tinglæsningsanmærkninger. Ved anden Behandling af Sagen paapegede jeg imidlertid, at dette, at man gik bort fra Gebyr for Tinglæsningsanmærkninger, for Retsanmærkninger, for Udsettelse af dem og for flere andre ligestillede Ekspeditioner, var et Led i det hele System, var noget, der skulde tjene til at mildne den ret store Strenghed, der i øvrigt under Hensyn til de finansielle Forhold er vist ved denne Lovgivning. Da man jo desuden ikke kan sige, at de to Loves Resultat finansielt er forringet ved den Forandring, de ere undergaaede i dette høje Ting — de ere jo endogsaa komne til at yde mere, end da de kom fra Folketinget —, kan jeg altsaa ikke her se nogen Grund til at anbefale, at Bestemmelsen skal blive staaende, altsaa til at gaa imod dette Ændringsforslag, men jeg skal i Henhold til mine Udtalelser ved anden Behandling sige, at jeg kan acceptere Ændringsforslaget under Nr. 2.

Dalsgaard: Jeg takker den højtærede Minister for hans Tilslutning til Ændringsforslaget under Nr. 2, en Tilslutning, som man jo maatte kunne være sikker paa vilde komme efter Ministerens Udtalelser

ved anden Behandling. Fortolkningen af Loven, hvis Ændringsforslaget ikke bliver vedtaget, skal jeg ikke komme tilbage til. Jeg tror, der er meget i den Betragtning, jeg gjorde gældende, og er fremdeles af den Opfattelse, at min Betragtning vistnok er den rigtigste. Men det kunne vi nu foreløbig lade staa ved sit Værd. Det kommer jo siden frem, hvordan Loven skal fortolkes. Nu skulle vi først se, hvordan vi faa den affattet. Jeg haaber, Ændringsforslaget bliver vedtaget, og saa bliver der jo ikke Brug for nogen Fortolkning af det Spørgsmaal.

Det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Birch) bemærkede, at Forslaget ikke kunde siges ved anden Behandling at være stillet under en urigtig Forudsætning. Dette sagde jeg heller ikke absolut, men jeg sagde, det var tiltraadt under en urigtig Forudsætning af det Flertal, som nu stiller Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 16, og det fastholder jeg. Det ærede Medlem frygter for, at hvis vort Ændringsforslag nu bliver vedtaget, vil det føre til, at Dokumenter, der oprettes her i Landet, ville blive skødesløst affattede, man vil ikke bryde sig om, hvordan de blive skrevne, og man vil med Sindsro tage mod hele Rækker af Anmærkninger, idet man ved, at det koster ikke noget at faa Anmærkningerne paa, og det koster heller ikke noget at faa dem ud. Jeg tror, det ærede Medlem ser fejl i saa Henseende. Jeg synes jo ogsaa, at man af den Omstændighed, at baade Kommissionen og Regeringen have ment, at det var rigtigt at fritage Borgerne for disse Annuleringsgebyrer, kan slutte, at det sikkert ikke kan medføre saa slemme Konsekvenser. Men jeg tror nu ogsaa, at allerede den Omstændighed — at Paaførelsen af Anmærkninger, der atter skulle annulleres, vil medføre saa megen Ulejlighed, at det i de allerfleste Tilfælde vil spille en meget større Rolle end de 3 Kr., der, som Forslaget nu foreligger, skulle betales — nok skal gøre, at de, derskulle have Dokumenter affattede, ville være saa forsigtige med Affattelsen som overhovedet muligt. Forholdet er jo ogsaa det, at nu, da det koster noget at faa Anmærkninger paa et Dokument og atter koster noget at faa dem udslattede, er der ingen Tvivl om — jeg har i min Gerning haft Lejlighed til at erfare det mange Gange —, at der paaføres mangfoldige Anmærkninger, som godt kunde spares, og jeg tror, det gaar her nogenlunde, som det nu gaar ved Bestemmelsen af Værdien af Besætning og